

PŘEDSŁOWO

100. róčnicy założenja třešneho zwjazka serbskich towarzstow wěnowaše so 28. a 29. septembra 2012 wědomostna konferencia pod titulom „100 lět Domowina (1912–2012)“, kotruž Serbski institut w kooperacji z Maćicu Serbskej a Domowinu wuhotowa. W předležacym zešiwku Małego rjada Serbskeho instituta wozjewaja so tehdy přestajene přinoški.

Wudawaćelomaj bě z wosebje naležnoscu, ze wšelakich perspektiw na skutkowanje serbskeje organizacie pokazać. W srjedžištu stejachu kulturne, politiske a hospodarske strategije Domowiny we wšelakich časowych dobach kaž tež biografiske nazhonjenja jednotliwych serbskich akterow. Nimo toho su tuchwilne diskusije wo róli Domowiny do zběrnika zapřijate.

Zazběhovy němskorěčny přinošk při wotewrjenju konferency 28. septembra 2012 w Serbskim muzeju w Budysinje poskici Ludwig Elle (Ela) pod titulom „Die Domowina im Ensemble der Minderheitenorganisationen in Europa“. Nimo krótkeho rysowanja stawiznow serbskeje třešneje organizacie steješe přirunowanje Domowiny z dalšími mješinowymi zwjazkami w Europje w srjedžištu. Při tym pokaza so na to, zo je Domowina jedna z najstarších mješinowych organizacijow cyłeho kontinenta. Nimo toho džše wo počahi Domowiny k druhim mješinowym cyłkam, kotrež Serbia hižo w 1920tych a spočatk 1930tych lět wudžeržowachu. W lědžesatkach po Druhej swětowej wójnje běchu mjezynarodne počahi ideologiskeho wobwliwowanja dla sylne wobmjezowane, zdžela njemόžne. Po politiskim přewróće 1989/90 poradži so Domowinje spěšna integracija do zhromadnosće narodnych mješin w Němskej a w Europje. Tak je Domowina džensa we wšitkikh wažnych mješinowych gremijach europskeho kontinenta zastupjena.

W naslědných serbskorěčnych přednoškach wěnowachu so referenča dnja 29. septembra 2012 w awli Serbskeho šulskeho a zetkawanskeho centruma w Budysinje stawiznam Domowiny kaž tež džensnišej situaciji serbskeje třešneje organizacie a sptytachu mózne puće do přichoda rysować. W stawizniskich přednoškach steještej funkcija a róla Domowiny w diktaturomaj 20. lětstotka (1933–1989) w srjedžištu.

Annett Brězanec da krótki přehlad wo wuměnjenjach při założenju Domowiny, wo jeje róli w času Weimarskeje republiky a rysowaše nazornje přestrukturowanie Domowiny po 1933 pod nawodom Pawola Neda. Najwažnišu změnu woznamjenješe přetwar wot zwjazka serbskich towarzstow k zwjazkej Hornjo- a Delnjo-serbow, to rěka wot člonstwa jeničce towarzstow k zwjazkej jednotliwcow a towarzstow. Srjedž 1930tych lět so dželo narodneje organizacie přez politiku nacionalsocialistow džeń a bóle hačeše, kónč wšeho skutkowanja Domowiny příndže w měrcu 1937, hdyž so wšitke zarjadowanja organizacie a jej přizamknjenych towarzstow zakazachu. Traješe wosom lět, prjedy hač Domowina w meji 1945 ze swojim narodnym džělom pokročowaše. Ale hižo bórze pokaza so čišć noweho politiskeho systema we Wuchodnej Němskej.

Towaršnostnej transformaciji powójnskich lět (1945–1949), wosebje politiskemu přetworjenju w sowjetskim wobsadnískim pasmje, kaž tež poměřej Domowiny k druhim serbskim organizacijam wěnowaše so Edmund Pjech. Na kóncu procesa přestrukturowanja zwosta Domowina jenička wliwapołna serbska organizacija, kotaž dyrbješe so nowemu politiskemu systemej podriadovać. Mjeztym zo so politiske zapřimjenje do narodneho džěla Serbow negatiwnje wuskutkowaše, padny w prašenju spěchowanja serbskeje rěče a kultury pozitiwny rozsud. Zaklad za financlne spěchowanje tworješe w lěće 1948 schwaleny Serbski zakoń. Runočasne rosčechu přeciwički w Domowinje, štož so wosebje w konfliktach napřečo cyrkwiomaj pokaza.

Wjacore přinoški pohľubšichu tematiku wo poměřje Domowiny k serbskim křeščanam. Pětr Brězan ze Sulsec, bywši předsyda Bratrowstwa a bywši městopředsyda Domowiny, rěčeše wo poměřje katolskich Serbow k Domowinje w času socializma a po přewróće. Na zakladze swójskich dopomjenek pokaza na wužadanja a realitu tuthy počahow runje w času socializma, hdžež ideologiske přeciwički wosebje do so zrazychu. Hakle po přewróće wotewré so Domowinske wjedinstwo nabožinskim tradicijam Serbow a zapřija tute wusko do swojeje džěławosće. Jako příklad rysuje znowazałoženie towarzstwa Bratrowstwo w Kulowskej wosadže, kotrež přišluša Towarstwu Cyrila a Metoda a z tym Domowinje.

Měrčin Wirth, předsyda Serbskeho ewangelskeho towarzstwa a syn Gerharda Wirtha, poda přehlad wo skutkowanju swojeho nana a jeho poměřje k Domowinje. Gerhard Wirth bě wot lěta 1929 z člonom Domowiny. Dožiwi skutkowanje organizacie we woběmaj diktaturomaj. Wirthove skutkowanje runje po 1945 pokaza eksemplarisce na čeže w džělawosći zastupjerow cyrkwe za čas NDR. W lěće 1951 bu Gerhard Wirth z člonom Zwjazkowego předsydstwa Domowiny. Jedyn wusutk so tehdy přiwołtaceje politiki bě, zo Wirth w lěće 1955 z ideologiskich přičin nowowuzwolenemu Zwjazkowemu předsydstwu hižo njepřišušeše. Njevidzi za čas NDR hižo trěbný fundament za swoje serbske a nabožne prócowanje we wobłuku Domowiny. To změni so hakle z politiskim přewrótom. W lěće 1993 spožci so jemu za jeho narodne skutkowanje Myto Domowiny.

Wo wliwie statneje a stronskeje politiki na Domowinu a dalše serbske institucije w dobjie NDR za čas Ericha Honeckera rozprawja z wida swójskich nazhonjenow Benedikt Dyrlich. Na jednej stronje su po jeho měnjenju měli Domowina a serbske kulturne institucije wobšérne móžnosće skutkowanja, na druhéj stronje pak běchu kruče zaplećene do politiskeho sistema NDR. Funkcionarojo Domowiny mějachu zwoprawdžić kublansko-kulturnopolitiske nadawki a přesadžić nutřkownopolitiske zajimy knježaceje strony a knježaceje ideologije mjez Serbami. Benedikt Dyrlich je ze wšelakimi příkladami a z wida swojeje biografije rysował tehdomniše postupowanje zamołwitych.

Susanne Hozyna rozentaji so w swojim přinošku z poměrom mjez serbskim kulturnym žiwenjem a čestnym zastojnstwom. Při tym pokaza na skutkowanje serbskich towarzstow jako čérjaca móc při wuwiwanju a modernizowanju narodneje identity. Přirunuje historisku situaciju w poslednjej třečinje 19. a w přenich lědžesatkach 20. lětstotka z džensnišimi wuměnjenjemi. Po założenju Němskeho mócnarstwa 1871 dónđe k nahladnemu rozmachem serbskich towarzstow wosebje

w Hornjej Łužicy, kotrež skutkowachu přewažnje na polu kultury a hospodarstwa. Ze zaměrom, mocy do cyłka zwjesć,asta 1912 we Wojerecach „Zwjazk serbskich towarstw Domowina”. Na kóncu naspomni so džensniši ciwilnotowaršnostny angažement Serbow a jich wočakowanja na towarstwa kaž tež na rjadowanie cyłoserbskeho žiwjenja.

Z koncepcijemi serbskeje kultury kaž tež z praktiskim kulturnym dželom Domowiny w 1950tych a 1960tych lětach zaběra so přinošk Ines Kelleroweje. Při tym rysuje kulturnoteoretske a koncepcionelne mysle Pawoła Neda a druhich serbskich kulturnych funkcionarow, kotrež su so tehdy w kulturnym časopisu Rozhlad publikovali. Nimo toho předstaja kulturnopraktiske aktivity Domowiny skladnostne serbskich zlětow a festivalow. Wosebite čežišćo w přinošku twori Dom za serbske ludowe wumělstwo, kotryž bu 1956 na iniciativu Domowiny założeny, zo by ważne nadawki při přesadženju tehdyšeje kulturneje politiki přewzać móhł. Hačrunjež džeń a bóle politiske a hospodarske nadawki do srjedžišća stupichu, fungowaše organizacija na bazy tež dale jako kulturna organizacija.

Pětš Šurman rysowaše wuwiće Domowiny w Delnej Łužicy. Najprjedy pokaza na wuznam wšelakich delnjoserbskich zastupjerow při założenju Domowiny w lěće 1912. Wulku rólu hraješe při tym Bogumił Śwjela. Přinošk pokaza tež na to, čehodla njeje so Domowinje w prěních lětdzesatkach poradžilo, so sylnišo w Delnej Łužicy zakótwić. Hakle po 1945 příndže k zesylnjenju organizacije w Delnej Łužicy. Nimo wopisowanja situacije naliča so wšelake přičiny wosebiteho wuwića Domowiny w Delnej Łužicy.

Ines Neumannojc zaběra so w swojim přinošku z ambiwalentnym poměrom Domowiny w prašenju wudobywanja brunicy. W času NDR płaćeše Łužica jako wuhlowy a energijowy centrum NDR, na Domowinskich kongresach wustupichu hórnicy w uniformach. Zjawna kritika ze stron serbskeje organizacije dla wotbagrowanja serbskich wsow njebě w tutej dobje mózna. To změni so z politiskim přewrótom 1989/90. Na konkretnych podawkach, na příklad wojowanja za gmejnu Rogow w Delnej Łužicy, pokaza so aktiwne wobdželenje Domowiny při spječowanju přečiwo wotbagrowanju serbskich sydlišćow w srjedźnej a Delnej Łužicy.

Z fararjom Herbertom Nowakom zaběra so přinošk jeho džowki Madleny Norbergowej. Spočatnje skedžbni na to, zo jeje nan ženje njebě z člonom Domowiny. Z tym měješe so po wukazu braniborskeje ewangelskeje cyrkwe, kotaž bě postajila, zo njeměli fararjo do žaneje strony zastupić a so tež žanej organizaciji přirjadować. Herbert Nowak pak chcyše być ze serbskim fararjom a rěčewědnikom w Delnej Łužicy. Přeće, w Serbach skutkować, so jemu njespjelni. Při wšěch rozentajenjach wudžeržowaše Nowak kontakty k Domowinje w nastupanju hajenja serbskeje rěče a kultury. Dožiwi džakownjeasta noweho cyrkwinskeho hibanja a wozrodźenie Božich službow w delnjoserbšćinje na kóncu 1980tych lět. Sam je wosebje po politiskim přewróce husto na delnjoserbskich kemšach předował. W lěće 1992 bu Herbertej Nowakej za jeho narodne skutkowanje spožcene Myto Ćišinskeho.

Měrcin Wałda zaběra so w swojim přinošku z prašenjom awtonomneje towaršnosće w Serbach. Přirunuje historiske wuwiće z aktualnymi wobstejnosciami. W stawiznach bě kóždy Serb na swój wobswět, region a swoje towarstwo sfiksowany.

Z politiskim přewrótom so situacija džeń a bóle přeměni. Štož přjedy towarstwa zdokonjachu, přewozmu džensa medije, strony abo projekty. Na prašenje, kak móhlo so serbske žiwjenje w přichodze organizować, namjetuje Wałda zwjazowacy politiski ramik. Tutón njemóža towarstwa tworić. Serbska zhromadnosć móže so jenož tam etablērować, hdźež Serbja bydla, w komunach. Jenož tam je po jeho měnjenju wobdželenje na politiskej mocy mózne.

Předsyda Domowiny Dawid Statnik rysuje w swojim přinošku mózne puće Domowiny do přichoda. Skedžbni na to, zo so přeco zaso prašenje jewi za prawym a legitimnym zastupnistwom Serbow. Při tym naspomni aktualnu diskusiju wo serbskim sejmiku. Załožerjo Domowiny před 100 lětami, tak Statnik, widžachu Domowinu jako rěčnicu Serbow. Tež w přítomnosći chce Domowina tutomu nadawkej wotpowdować. Předsyda zwjazka wuzběhny, zo připóznawa so Domowina wot nimale wšitkých politiskich kruhow jako ta rozsudna rěčnica Serbow. Domowina pak njeměla stagnērować, ale měla nowym trendam a diskusijam na přeco wotewrjena być.

Předležaca publikacija rysuje ze wšelakich widow wuznam a funkciju Domowiny w rozdželných towarzrostnych systemach. Runje tuta historiska analyza je ważna, dokelž pomha při postajenju pozicijow a da móžnosće jednanja do přichoda.

Ines Kellerowa a Edmund Pjech